

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی اتانازی در حقوق کیفری ایران و کشور و آمریکا

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی پژوهش های کاربردی در علوم و مهندسی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سیدجواد سیدعلیزاده گنجی - استاد یار دانشگاه آزاد اسلامی واحد قایمشهر

لیلا بهرامی کوتنایی - دانشجوی ارشد جزا و جرم شناسی

خلاصه مقاله:

پایین آمدن قدرت تحمل بشر امروزی در برابر درد و بهره گیری از اشیا تسهیل کننده مرگ، امکان زنده نگه داشتن طولانی مدت بیماران صعب العلاج و همچنین استفاده از اعضای بدن افراد دچار مرگ مغزی برای پیوند گردیده تا توجه بیشتری نسبت به انتخاب قتل نفس یا اتانازی شود. این مطالعه با بررسی قوانین کشورهای مختلف و فتاوی عمده فقها و علمای معاصر شیعه در خصوص قتل نفس یا اتانازی، انجام شد. همچنین از تحقیق و تتبع در آیات قرآن و روایات و نیز فتاوی فقها نیز برای دستیابی به یک نتیجه ی مستدل استفاده گردید. قرآن کشتن یک فرد را معادل کشتن همه ی انسانها به حساب آورد. بر اساس یک تکلیف الزامی و الهی، قتل نفس یا کشتن دیگران از گناهان کبیره است. مرگ پرهیز از درمان، در نگاه عرف و عقل، خودکشی نیست. امتناع پزشک از درمان بیمار، قتل نفس به حساب نیامده و قصاص و دیه ای بر آن جاری نیست ولی به دلیل کوتاهی در حفظ جان یک انسان، گناه بزرگی مرتکب شده است. در اتانازی صرف دلسوزی و راحت نمودن بیمار، مانع صدق قتل نفس نشده و چنین کاری شرعا ناروا و حرام است. اگر قتل نفس با اذن و رضایت بیمار باشد، قصاص و دیه ای ندارد. در خصوص قتل مرگ مغزی برابر نظر بعضی از فقها، بیمار مرده به حساب می آید. عده ای هم، دلیل ذکر شده را کافی نمیدانند. دیدگاه بعضی از کشورها با قبول اتانازی در حمایت قانون که متأثر از دیدگاه های علمی دانشمندان آنها است. بدون در نظر داشتن جنبه های اعتقادی آنها بیان گردیده نتیجه گیری نتایج مطالعه نشان داد که اتانازی یا قتل نفس از روی ترحم و یا پرهیز از درمان، بدون اطلاع فرد با تقاضای او و حتی اکراه و تهدید نیز، مجاز نخواهد بود.

کلمات کلیدی:

اتانازی، قتل نفس، قصاص، خودکشی، مفهوم کیفیت زندگی، اتانازی در باورهای دینی و مکاتب فکری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/692042>

